

DIN REVERIILE UNUI ASTROLOG

O musca bezmetica tine locul clopotului din turnul bisericii si se izbeste de pereti de douasprezece ori: a batut miezul noptii! La capatul patului, pervazul da consistenta geamului; din pasta de aripi a respiratiei se fermenteaza un cascat care-l sare. Dincolo de geam, sub felinarul spânzurat de tufisul de fluturi de noapte, ca o moara de vânt invalida, cealalta gura a ta cânta o serenada pentru Cervantes.

Azi e putin mâine si mai mult ieri. Contururi tatueaza retina sa retina ecoul lucrurilor întâmplate, sa se agate de lucruri, sa capete vârsta: ochiul tau – felinar obosit sa se stinga; sub palarie, pe sprânceana – semi-Luna – rid de expresie pe obrazul pistruiat al noptii; desimi magnetice trag de mare, o ciupesc de valuri...

Acum voi mirosi somnul: sa cânte muzica, sa se vada curcubeul de noapte al Lunii pe jumătate, cat un întreg imperiu otoman pedepsind pe Seherezada în Sade nopti de Marchiza poveste!... sa recite printre gemete, întreg zodiacul regimurilor pluviometrice, în prea-stiintifice descântece tiitoare de sete, în noaptea cu amanunte neclare, mereu înghitite în gaurile negre ale constelatiilor de vis fara vise...